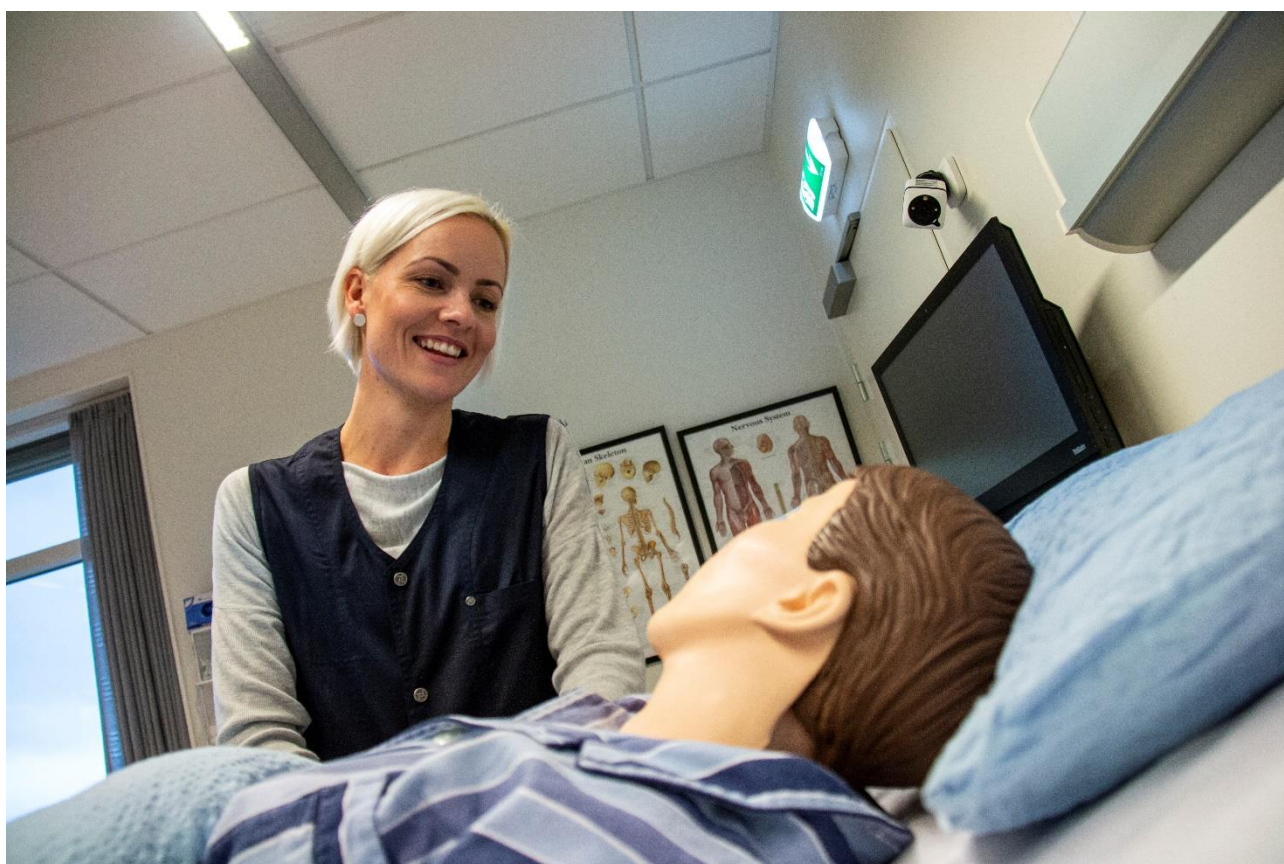

Selvevaluering 2019:
Simulationsundervisning på Randers Social- og Sundhedsskole

Indhold

Baggrund for skolens selvevaluering 2019	2
Formål.....	2
Informerter	3
Evalueringsdesign	3
Resultater af gennemførte interview.....	3
Elevperspektiv på simulationsundervisning	3
Underviserperspektiv på simulationsundervisning	5
Chefperspektiv på simulationsundervisning.....	7
Sammenfatning af resultater fra gennemførte interview.....	8
Den fremadrettede proces og fokuspunkter til ledelsens beslutning om handleplaner	9

Baggrund for skolens selvevaluering 2019

Randers Social- og Sundhedsskole har som en af fire udvalgte værdier defineret, at vi ønsker at være en bevægelig skole. Vi forsøger altid at være på forkant med udviklingen. Vi kigger altid udad og indad for at finde inspiration til udviklingen af vores uddannelsesretninger. Vi ønsker at arbejde med en progressiv og eksperimenterende pædagogik, der udvikler elevernes læring og udfordrer alle elever til at blive så dygtige, som de kan. Vi stræber efter at være en levende skole, hvor erhvervsfagligheden afspejles i de fysiske rammer og i værdierne. Alt dette med mål om at udvikle en pædagogik, der gør en forskel for elevernes læring.

Som en del af skolens pædagogiske strategi og fælles pædagogiske didaktiske grundlag arbejder vi målrettet med at sikre praksisnær undervisning på skolen. Det betyder blandt andet, at eleverne arbejder med cases fra den praksis, de er ved at uddanne sig til, samt lærer i situationer, der simulerer praksis.

Med afsæt i dette og for at skabe sammenhæng mellem elevernes læring på skolen og i praktikken, anvendes og udvikles simulationsundervisning. Således understøttes eleverne i deres proces med at overføre og anvende det, de lærer på skolen, til praksis samt at inkorporere, det de lærer i praksis, i undervisningen på skolen. Ud fra skolens overbevisning om, at læring optimeres, når eleverne er producenter af viden og indgår aktivt i deres egne deres klassekammeraters læreprocesser.

I uddannelsesordningen for social- og sundhedsassistentuddannelsen står: *Eleven skal kunne anvende den læring, eleven opnår i skoleundervisningen, til at løse arbejdsopgaver i praktikken, og omvendt skal eleven gennem formulering og refleksion over praksiserfaringer videreudvikle sine måder at løse arbejdsopgaver på i skoleundervisningen* (Fagligt udvalg for den pædagogiske assistentuddannelse og social- og sundhedsuddannelsen, uddannelsesordning 2016). Ud fra et skolemæssigt perspektiv understøtter simulationsundervisningen netop dette og sikrer samtidig en højere faglighed, når eleverne møder praksis – ligesom overgangen mellem skole og praktik bliver nemmere, når eleverne har mødt simulationsbaseret undervisning. Derfor har Randers Social- og Sundhedsskole de seneste tre år også været involveret i et større tværregionalt udviklingsprojekt om højteknologisk simulationsundervisning på SOSU-uddannelserne.

Randers Social- og Sundhedsskole har i 2019 valgt simulationsundervisning på skolens social- og sundhedsuddannelser som fokus for den årlige selvevaluering. Selvevalueringen er udført som en undersøgelse af den pædagogisk-didaktiske effekt af simulationsundervisningen på skolens uddannelsesretninger til social- og sundhedshjælper og -assistent. I selvevalueringen ønskes det således at belyse, hvordan simulationsundervisningen gør en forskel for elevernes læring, samt hvilket udbytte eleverne har af denne undervisningsform. Desuden vil der i selvevalueringen være et fokus på det fremadrettede arbejde med simulation på skolen. Dette være sig den organisatoriske opbygning af de optimale rammer for simulationsundervisningen, således at denne organiseres og implementeres meningsfuldt i skolens uddannelser.

Formål

Formålet med selvevalueringen er at undersøge, hvordan simulationsundervisningen på Randers Social- og Sundhedsskole gør en forskel for elevernes læringsudbytte. Desuden vil struktureringen og organiseringen af de logistiske og didaktiske forhold omkring skolens simulationsundervisning ligeledes blive undersøgt. Dette med henblik på kvalificering af det fremadrettede arbejde med og udvikling af skolens simulationsundervisning.

Informanter

Undervisere, elever og repræsentanter fra skolens chefgruppe.

Evalueringsdesign

Selvevalueringen blev gennemført ved fire semistrukturerede interview heraf et fokusgruppeinterview af cirka halvanden times varighed med elever fra en skolens SOSU-uddannelser samt tre interview af cirka en times varighed. Heraf to interview med to af skolens chefer og et interview med en af skolens simulationsundervisere.

Interviewene blev foretaget af to af skolens medarbejdere, der har erfaring inden for kvalitetsudvikling. Den ene fungerede som interviewer og den anden tog referat. Referaterne fungerer som datagrundlag i databehandlingen af interviewene.

I interviewene blev der indsamlet viden om følgende:

- 1) Simulationsundervisning som læringsform
- 2) Elevernes læringsudbytte
- 3) Strukturering og organisering af simulationsundervisning på Randers Social- og Sundhedsskole

Resultater af gennemførte interview

Som beskrevet i evalueringsdesignet blev der foretaget fire interview med henholdsvis elever, chefer og en underviser fra skolen. I det følgende afsnit vil resultaterne af de gennemførte interview blive præsenteret med udgangspunkt i de tre definerede fokusområder; simulationsundervisning som læringsform, elevernes læringsudbytte og strukturering og organisering af simulationsundervisning på Randers Social- og Sundhedsskole. Resultaterne vil i de følgende tre afsnit blive præsenteret fra et elevperspektiv, et underviserperspektiv og et chefperspektiv.

Elevperspektiv på simulationsundervisning

De interviewede elever er alle elever fra en af skolens uddannelsesretninger mod social- og sundhedsassistent. Eleverne er bekendt med flere former for simulationsundervisning herunder simulation af injektionsteknik, anlæggelse af kateter og rollespil og havde inden for den sidste måned forud interviewet for første gang indgået i simulationsundervisning, hvor skolens højteknologiske dukker var blevet anvendt.

Når eleverne spørges indtil simulation som læringsform og oplevelsen af deres eget læringsudbytte heraf, er de overordnet og samstemmigt meget begejstrede for simulationsundervisningen. De er enige om oplevelsen af, at simulationsundervisningen klæder dem bedre på til at skulle ud i den virkelighed, der venter dem, når de i løbet af deres uddannelse skal i praktik og senere, når de skal agere i rollen som færdiguddannede sundhedsprofessionelle i praksis.

Eleverne udtaler, at det at "få det [dukken red.] i hænderne" under simulationsundervisningen gør det væsentligt lettere for dem efterfølgende at huske det, de har lært i undervisningen. De forklarer, at det at lære gennem simulation giver dem direkte input til, hvordan de skal agere, når de står ved en borger i praksis, og at den umiddelbare feedback, de får under simulationen, er med til at gøre, at det er lettere for dem at huske den læring, de har opnået. Eleverne oplever således, at de opnår en ny viden, som gøres mere virkelighedsnær, idet de kan afprøve den direkte i simulationen. Dette gør, at de i arbejdet med

dukkerne opnår læring om, og opbygger en fornemmelse af, hvad de skal lytte og se efter hos borgeren, når de senere skal ud i praktikken. Eleverne føler sig således bedre klædt på til praktikken, når de har været igennem simulationsundervisning.

Eleverne oplever desuden, at den højteknologiske simulationsundervisning er et mere direkte og realistisk forstadium til mødet med borgerne ude i virkeligheden, end det de kan få blot ved at læse i lærerbøgerne. Ved simulationsundervisningen oplever eleverne, at de får mulighed for at øve sig i og reflektere over deres praktiske færdigheder, deres kommunikation og deres fagprofessionelle ageren, inden de skal bruge den i praktikken. Eleverne oplever, at det skaber tryghed for dem, at de har mulighed for at øve sig og lære af deres fejl på dukkerne, inden de skal i praktik. På denne måde føler de sig bedre rustet til ikke at lave samme type af fejl, når de står ved borgeren ude i praksis.

Ydermere udtaler eleverne, at simulationsundervisningen er med til at udfordre dem både fagligt og personligt. De fortæller, at de første gang, de skulle i simulation, oplevede, at simulationsundervisningen var en grænseoverskridende undervisningsform. Det, at skulle stille sig frem foran klassekammeraterne i et professionelt rum og agere som de fagprofessionelle, de er ved at uddanne sig til at være, virkede meget udfordrende. Det var svært at skulle overskride grænsen og melde sig frivilligt til at indgå i simulationen, men da først grænsen var overtrådt, var eleverne enige om, at det havde været meget værdifuldt for dem både individuelt og som klasse at træde ind i simulationsundervisningen.

Eleverne oplever, at der med kravet om uniformsetikette, ved opsætningen i simulationslokalet og ved de stramme rammer og regler, der er for ageren i simulationslokalet, bliver skabt en seriøsitet, der gør, at de oplever sig selv som professionelle personer, der indgår i et samspil med borgeren i scenariet. De glemmer således hurtigt, at deres klassekammerater kigger med fra det tilstødende lokale og kan ret hurtigt overgive sig til rollen som professionel i samspillet med dukken.

Udover at klæde eleverne bedre på til mødet med borgeren i praksis oplever eleverne også, at simulationsundervisningen er med til at styrke dem i deres personlige udvikling. Eleverne fortæller, at de oplever, at de efter simulationsundervisningen har fået et andet syn på sig selv, hvor de pludselig føler sig stærkere, mere selvsikre og mere modige både, når de står i simulationslokalet, og når de står i den almindelige klasseundervisning. Eleverne oplever, at det at stille sig frem foran klassekammeraterne i simulationslokalet har en direkte afsmittende effekt på, at de oplever, at de bliver mindre nervøse, når de skal lave fremlæggelser og skal løse andre opgaver i den øvrige undervisning. Samtidig med at de også føler bedre rustede og mindre nervøse over at skulle handle professionelt i deres praktikker.

I forhold til organiseringen og struktureringen af simulationsundervisningen fremadrettet udtaler eleverne, at de kan se en stor læringsmæssig fordel i at planlægge simulationsundervisning forud for de planlagte praktikker. Allerede inden første praktik på hovedforløbet ville det ifølge eleverne være gavnligt at have været i simulationsundervisning. De er overbeviste om, at dette vil være med til at skabe en større tryghed hos eleverne, inden de skal ud og møde borgerne første gang. Desuden nævner eleverne, at det vil være gavnligt at planlægge simulationsundervisningen således, at denne afstemmes i forhold til de forskellige praktikker de skal ud i. Simulationsundervisningen bør altså planlægges således, at indholdet i undervisningen tager udgangspunkt i de fag og det niveau, der matcher de mål, der er for den praktik holdene står overfor at skulle ud i.

Desuden ekspliciterer eleverne et ønske om at kunne anvende simulationslokalerne også uden for den planlagte simulationsundervisning. De har et ønske om at kunne tage lokalene og dukkerne i brug som led i at afprøve og øve sig i den teoretiske viden, de har opnået under den almindelige klasseundervis-

ning. Eleverne udtrykker, at de, i fald det kan lade sig gøre at lade simulationslokalerne stå mere tilgængelige, gerne vil understøtte fastholdelsen af de fastsatte rammer og regler omkring færden og ageren i lokalet og omkring dukkerne og mener godt, at dette vil kunne efterleves. Slutteligt foreslår eleverne, at simulationslokalerne kan gøres til endnu mere realistiske øve baner, ved at de indrettes med sofaer, skillevægge, afskærmning etc.

Underviserperspektiv på simulationsundervisning

Underviseren, der er interviewet om skolens simulationsundervisning, er en underviser, der har flere års erfaring med både det teoretiske og det praktiske arbejde omkring simulationsundervisning i en social- og sundhedsskolekontekst.

Ligesom eleverne udtaler underviseren også en stor begejstring for simulation som undervisningsform. Underviseren oplever, at undervisningsformen er med til at udfordre og skubbe til eleverne og oplever blandt andet, at den er med til at skabe endnu mere aktive elever, der synes at simulationsundervisningen er en sjov og givende måde at lære på. For underviseren står det blandt andet klart, at det gør noget andet ved synergien i klassen, når undervisningen tages ind i simulationslokalerne. Her får eleverne mulighed for at se sig selv og hinanden, hvilket gør, at de hver især og sammen kommer meget mere i spil i klasserummet. De er mere lyttende og engagerede i undervisningen, og undervisningsformen giver anledning til meget mere refleksion hos eleverne. Og på trods af at undervisningsformen, som den er planlagt for nuværende, umiddelbart kræver, at klassen deles i to klasserum; et i simulationslokalet, hvor scenariet udspilles, og et i et tilstødende lokale, hvor eleverne bliver bedt om at observere via en livestreaming fra simulationslokalet, så er det underviserens oplevelse, at der alligevel er langt flere af eleverne, der bliver inddraget i undervisningen end ved f.eks. at se samme type scenarie udspillet på film i den vanlige klasseundervisning. Ligesom underviseren også oplever, at eleverne bliver mere aktive under denne undervisningsform, end når de indgår i almindeligt gruppearbejde omkring en case. Underviseren oplever, at det, at undervisningen bliver levendegjort, er med til at gøre, at eleverne har lyst til at bidrage med mere – både de, der er i simulationslokalet, og de, der er observatører i rummet ved siden af.

I forhold til elevernes læringsudbytte og elevernes muligheder for at skabe transfer mellem det, de lærer i simulationslokalet, og den måde de agerer i praksis vurderer underviseren, at der fortsat mangler viden om og evidens herfor. Umiddelbart oplever underviseren, at eleverne får meget ud af undervisningsformen, og underviseren har også oplevet eksempler på, at eleverne trækker viden fra simulationsundervisningen med ind i f.eks. psykiatriundervisningen, men der mangler fortsat undersøgelser heraf for at kunne sige noget entydigt herom.

Når adspurgte om organiseringen og struktureringen af simulationsundervisningen på skolen pointerer underviseren, at det først og fremmest er væsentligt for en succesfuld implementering, at der udvikles tydelige rammer for simulationsundervisningen, som fastholdes og gennemføres.

En vigtig del heraf er at skabe nogle rammer, der er med til at understøtte undervisernes generelle tryk ved at give sig i kast med undervisningsformen – særligt hvad angår den højteknologiske simulationsundervisning. Flere af skolens undervisere udtrykker, at de ikke føler sig bekendte nok med undervisningsformen, hvilket skaber utryghed og dermed modstand allerede inden planlægningen af undervisningen påbegyndes. Underviseren mener, at dette kan imødekommes ved at etablere og sikre nogle klare rammer omkring simulationsundervisningen, som tager udgangspunkt i følgende:

- Simulationsundervisningen skal foregå hyppigt og lægges ind på udvalgte dage i idealskemaet allerede fra uddannelsernes start, således at undervisningsformen bliver en naturlig og kontinuerlig del af uddannelserne.
- Simulationsundervisningen skal implementeres i alle de fag der giver mening.
- Der skal afsættes ressourcer til, at materialet til simulationsundervisningen kan udvikles og efterfølgende lægges tilgængeligt i masteren, således at undervisere, der skal i simulationsundervisning, har let adgang til scenarier, opgaver og dagsplaner.
- Der skal tages stilling til, hvordan der ageres i forhold til divergerende holdstørrelser, og til hvordan underviserne skal strukturere undervisningen for de elever, der ikke er direkte i simulation. Her bliver det f.eks. afgørende om underviseren har et hold på 16 eller 24 elever med i simulation.
- Der skal være styr på de fysiske faciliteter omkring simulationsundervisningen herunder lokaletilgængelighed, adgang til teknologi kyndig hjælp og vejledning mm.
- Ønskværdigt kunne det være at have en hjælpelærer, der går med i simulationsundervisningen, og er med til at forberede og sætte op inden simulationen starter, samt til at tage sig af eleverne i det tilstødende lokale, når simulationen er i gang.
- Flere af skolens undervisere skal uddannes og oplæres til at kunne varetage simulationsundervisningen. Ønskeligt skal alle undervisere kunne varetage simulationsundervisningen, men først og fremmest er det væsentligt at få delt ekspertfunktionen ud på flere skuldre, således at undervisningsformen ikke er afhængig af få nøgleaktører, da det er for sårbart.
- Der skal være mulighed for sidemandsoplæring de første par gange, en underviser skal op starte simulationsundervisning. Dette bør der afsættes ressourcer til, således at alle, der skal i simulationsundervisning har mulighed for kyndig sparring og vejledning i opstartsfasen.
- Generelt vurderes det at være vigtigt for trygheden at der altid er mulighed for at trække på hjælp fra en af skolens simulationseksperter, forud for, under og efter afviklingen af simulationsundervisningen – også fremadrettet efter sidemandsoplæringen er afviklet.

Underviseren pointerer endvidere, at der bør kalkuleres med, at det kræver meget af de enkelte undervisere at afvikle simulationsundervisning. Dels er der en del både teknisk, logistisk og didaktisk forberedelse op til simulationsundervisningen, og dels er man som underviser rigtig meget på under simulationen i forhold til at sikre sig at det hele forløber, som det skal. Processen skal styres, og der skal sikres ordentlighed og tryghed mellem og på tværs af eleverne. For at få succes med simulationsundervisningen kræves det, at underviserne er mere faciliterende ind i undervisningen, end de er ved den vanlige undervisning, og det er udfordrende for mange de første gange, de prøver det.

I simulationslokalet er det ikke muligt på forhånd at vide, hvad der kommer til at ske, og det udfordrer mange af underviserne, at de skal sætte deres undervisning 'fri'. De bliver utrygge ved, om de kan holde strukturen, og ved om de kan styre undervisningen inden for rammerne af de læringsmål, der er opsat for den pågældende undervisningsgang. Og netop derfor er det ifølge underviseren særligt væsentligt at sikre nogle rammer omkring simulationsundervisningen, der støtter op om underviserne, klæder dem ordentligt på til at gå ind i simulationsundervisningen, samt giver dem mulighed for at inddrage hjælp i fald, der skulle blive behov herfor – både i op starten og også efterfølgende. Tydelige rammer og ressourcer til at hjælpe underviserkollegiet med at komme godt på vej med simulationsundervisningen vil skabe flere succesoplevelser, mere tryghed hos underviserne og dermed i sidste ende også hos eleverne.

Ydermere påpeger underviseren også, at det at indgå i sidemandsoplæringen og at være samarbejdende omkring simulationsundervisningen kan være med til at højne den pædagogisk ledelse i simulationsundervisningen. Underviserne vil i dette tætte samarbejde få mulighed for at give hinanden sparring og feedback omkring den undervisning, der foregår i simulationslokalet, hvilket yderligere vil være med til at

styrke underviserne, både individuelt og som gruppe, i at skabe endnu bedre læringsforløb inden for rammen af denne undervisningsform.

Chefperspektiv på simulationsundervisning

De chefer der indgår i interviewet har begge teoretisk viden om og praktisk erfaring med simulationsundervisning. De var involveret i afviklingen af det større tværregionale simulationsprojekt skolen, indtil udgangen af 2019 var en del af, og er fra hvert deres perspektiv ledelsesmæssigt ansvarlige for skolens simulationsaktiviteter.

Af interviewene fremgår det, at cheferne generelt er enige i både elevernes og underviserens begejstring for simulation som undervisningsform. Blandt andet nævner cheferne, at simulation er en god metode til læring, da denne undervisningsform matcher eleverne i deres forskellige læringsstile og -niveauer. Simulation tilbyder en undervisningsform, der ikke blot baserer sig på ren teori, men giver eleverne en unik mulighed for at opnå kropslig læring ved at arbejde praksisnært med cases, der tager udgangspunkt i den teoretiske viden, eleverne har fået fra deres øvrige undervisning. Simulationsundervisningen giver således eleverne et afbræk fra bøgerne og giver dem mulighed for at afprøve det, de har lært i et realistisk og virkelighedsnært miljø, hvor de har mulighed for at øve sig og lave fejl, inden de skal ud i praksis og drage pleje og omsorg for borgerne. Cheferne understreger yderligere, at simulationsundervisningen er en meningsgivende måde for eleverne at prøve praksis af inden, de træder ud i virkeligheden. Undervisningsformen kan være med til at give eleverne et bedre indblik i den hverdag, der venter dem i praktikken og efter endt uddannelse. Dette kan være med til at mindske eller forhindre, at eleverne oplever et praksischock i mødet med praktikken. Samtidig kan det være med til, at eleverne tidligt i deres uddannelsesforløb får et mere reelt indblik i, om de har truffet det rette uddannelsesvalg, og dermed om de har indfundet sig på den rette karrierevej. Ydermere nævner cheferne, at simulationsundervisningen er med til at give eleverne en øve bane, hvor de kan opøve deres faglige- og kollegiale kompetencer. Ligesom undervisningsformen også kan være med til at opbygge og styrke elevernes fagidentitet og faglige stolthed tidligt og kontinuerligt igennem deres uddannelsesforløb. Dog påpeger cheferne også ligesom underviseren, at der fortsat mangler generel evidens for effekten af simulation som undervisningsmetode.

I forhold til den organisatoriske forankring af simulationsundervisningen på skolen udtaler cheferne, at de mener, at der er behov for udviklingen af en strategi for, hvordan vi som skole ønsker at arbejde med simulation. Cheferne pointerer, at der i strategien er behov for tydelige rammer, klare definerede mål og strukturer for simulationsundervisningen. Strategien skal være tilgængelig for og kendt af alle skolens medarbejdere, således at de har indsigt i og forståelse herfor. Det skal være tydeligt, hvor vi som skole ønsker at bevæge os hen med simulation, og hvordan vi ønsker, at denne undervisningsform skal forankres på skolen fremadrettet. Endvidere pointerer cheferne, at der under udviklingen af strategien bør tages stilling til, hvor meget simulation skal fylde i undervisningen og på skolen. Dette bør gøres med udgangspunkt i en vurdering af undervisningsformens rentabilitet afvejet i forhold til faktorer såsom økonomi, faciliteter og ressourcer sammenholdt med elevernes læringsudbytte samt effekten af læringsformen for elevernes generelle uddannelses- og praktikforløb; herunder med fokus på rekrutteringen til og gennemførelsen på skolens uddannelsesretninger.

Ydermere påpeger cheferne, at der er behov for et vedholdende ledelsesmæssigt fokus i udformningen og implementeringen af simulation på skolen. Det tager lang tid at gøre underviserne trygge ved denne undervisningsform, hvorfor det er væsentligt at ledelsen prioriterer, at der banes vej for at skolens nuværende ambassadører for simulation får mulighed for at arbejde fokuseret med planlægningen af skolens simulationsaktiviteter og spredningen til deres øvrige underviserkollager. Blandt andet bør det prioriteres

at fastholde muligheden for sidemandsoplæring af undervisere, der har behov herfor, ligesom skolen også bør invitere udvalgte undervisere med i udformningen af skolens strategi for simulation.

Desuden skal der også skabes mulighed for oplæringen af flere og nye ambassadører for simulation. Som led heri vurderes det væsentligt at lade den enkelte undervisers motivation for simulationsundervisningen være styrende. Ikke alle undervisere behøver at være eksperter ud i simulationsundervisning, men det bør spredes ud på flere hænder, således at simulationsundervisningen bliver mindre sårbar, end den er nu, hvor der kun er få simulationseksperter på skolen.

Ud over udviklingen af en strategi for simulation påpeger cheferne også, at skolen med fordel kan overveje, hvordan der arbejdes med at implementere og integrere simulation i de øvrige fysiske rum på skolen. De påpeger, at det er vigtigt at huske på, at simulation ikke udelukkende knytter an til anvendelsen af de højteknologiske dukker i simulationslokalet, men at simulation også er meget andet end det og bør tænkes ind i alle de fag for hvilke, det er meningsgivende at arbejde med simulation. F.eks. nævnes rollespil, forumteater, VR udviklet specifikt til simulation og meget mere. Derfor bør simulationsundervisningen også tænkes ind i andre konstellationer end blot i simulationslokalet. Eventuelt ved en bredere integrering i skolens læringscenter, som netop nu arbejder med udviklingen og implementeringen af flere nye læringszoner på skolen.

Sammenfatning af resultater fra gennemførte interview

Følgende afsnit indeholder en sammenfatning af de præsenterede resultater fra de gennemførte elev-, underviser- og chefinderview.

Interviewene viser, at der på tværs af elever, undervisere og chefer er bred enighed om, at simulationsundervisningen er en læringsform, der har et stort potentiale til at give eleverne et meningsfuldt læringsudbytte. Læringsformen giver eleverne mulighed for at arbejde praksis- og virkelighedsnært med den teoretiske viden, de opnår under deres uddannelsesforløb, hvilket er med til at klæde dem på til at skulle være en del af og agere i den praksis, de skal ud i under deres uddannelse og som faglærte social- og sundhedsmedarbejdere i fremtiden.

Skolen har som tidligere nævnt de sidste tre år været engageret i et større tværregionalt simulationsprojekt, og spredningen og implementeringen af det materiale, der er blevet udviklet i forbindelse hermed er et fortsat fokus på skolen. Baseret på resultaterne fra interviewene fremstår der imidlertid et udtalt behov for, at skolen ydermere udarbejder en strategi for implementeringen og integreringen af arbejdet med simulationsundervisning på skolen. Interviewresultaterne ekspliciterer et behov for, at der etableres tydelige rammer omkring skolens arbejde med simulation, samt et behov for at arbejdet med udviklingen af simulationsundervisningen på skolen bliver prioriteret og sat i struktur. Herunder at der bliver truffet beslutninger om vægtningen af simulation i uddannelserne; at der bliver prioriteret ressourcer til udviklingen af konkret undervisningsmateriale til indgåelse i relevante mastere på uddannelsesretningerne; at der oparbejdes et større, og mindre sårbart, ambassadørkorps af simulationseksperter på skolen, samt at der sker ressourceafklaringer og træffes beslutninger om igangsættelsen af spredningsaktiviteter såsom sidemandsoplæring, let adgang til hjælp før, under og efter afviklingen af simulationsundervisningen mm. Ligesom også de fysiske rammer i såvel simulationslokalet som i de øvrige af skolens fysiske rum bør tages med i beslutningerne omkring planlægningen af det fremadrettede arbejde med simulationsundervisning på skolen.

Den fremadrettede proces og fokuspunkter til ledelsens beslutning om handleplaner

Med afsæt i skolens selvevalueringsrapport 2019 vil ledelsesgruppen tage stilling til, hvilke handleplaner der skal igangsættes som understøttelse for implementeringen og integreringen af det fremadrettede arbejde med simulation på skolen.

Følgende fokuspunkter er sammenfattet på baggrund af den gennemførte selvevaluering, og det anbefales at inddrage en eller flere af disse i udarbejdelsen af de fremadrettede handleplaner:

- Udarbejdelse af overordnet strategi for skolens arbejde med simulation. Herunder fastsættelse af rammer for simulationsundervisningen med udgangspunkt i selvevalueringens fund.
- Beslutning om og integrering af simulationsundervisning i alle relevante uddannelsesforløb og i idealskemaer.
- Udvikling af konkret undervisningsmateriale til indgåelse i relevante mastere.
- Etablering af ambassadørkorps/oplæring af simulationseksperter, der kan supportere undervisere med dels sidemandsoplæring og fremadrettet som sparing og hjælp ved specifikke problemstillinger.
- Udvikling af simulationslokalet samt integrering af simulation i udvalgte af skolens øvrige rum. Eventuelt fokus på en bredere integrering af simulation i skolens læringscenter.
- Inddragelsen af simulation i forbindelse med planlagte rekrutteringsaktiviteter både på skolen og uden for skolen.
- Indsamling af viden, der kan understøtte beslutninger om vægtningen af simulationsundervisning på skolens uddannelsesretninger. Herunder igangsættelse af undersøgelser der tager udgangspunkt i elevernes læringsudbytte, i simulationsundervisnings indvirken på elevernes uddannelses gennemførelse, effekten af inddragelsen af simulation i rekrutterings øjemed mm.